

Bekendtgørelse om kapitalgrundlag og driftsplaner for forsikringsselskaber¹⁾

I medfør af § 29, stk. 2, § 34, stk. 2 og 3, § 73, stk. 2, og § 260, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 645 af 5. august 2002, fastsættes:

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse på forsikringsselskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet. Ved forsikringsselskaber forstås selskaber, der driver livsforsikringsvirksomhed eller skadesforsikringsvirksomhed, samt tværgående pensionskasser.

§ 2. Forsikringsselskaber skal for at kunne drive virksomhed være i besiddelse af en basiskapital, der mindst svarer til selskabets solvensmargen, jf. § 34, stk. 1, og § 73, stk. 1 og 2, i lov om forsikringsvirksomhed.

Stk. 2. Solvensmargenen beregnes efter reglerne i kapitel 2.

Stk. 3. Basiskapitalen opgøres efter reglerne i kapitel 3.

§ 3. Beløb, der i denne bekendtgørelse er udtrykt i euro, omregnes til danske kroner efter kursen den 31. oktober i forbindelse med regnskaber, der afsluttes 31. december samme år el-

ler i perioden til og med 30. december næstkommende år.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan der ikke anvendes en modværdi på euro, der er lavere end 7,50 danske kroner.

§ 4. Ved forsikringsklasser forstås i denne bekendtgørelse de forsikringsklasser, der er anført i bilag til lov om forsikringsvirksomhed.

§ 5. Forsikringsselskaber skal som en del af de regnskabsindberetninger, der foretages til Finanstilsynet indsende en beregning af selskabets solvensmargen og en opgørelse af selskabets basiskapital og dennes sammensætning.

Kapitel 2

Solvensmargenen

§ 6. Et forsikringsselskabs solvensmargen beregnes som summen af solvensmargenen for den del af virksomheden, der er livsforsikringsvirksomhed, jf. §§ 7 og 11, og for den del af virksomheden, der er skadesforsikringsvirksomhed, jf. §§ 8-11.

§ 7. Et forsikringsselskabs solvensmargen beregnes for den del af virksomheden, der er livsforsikringsvirksomhed, som summen af følgende beløb:

¹⁾ Bekendtgørelsen indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af følgende direktiver: Rådets direktiv 73/239, EF-Tidende 1973 L 228, s. 3, (1. skadesforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 76/580, EF-Tidende L 189, s. 13, Rådets direktiv 79/267, EF-Tidende 1979 L 63, s. 1, (1. livsforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 84/641, EF-Tidende 1984 L 339, s. 21, (Turistassistancedirektivet), Rådets direktiv 87/343, EF-Tidende L 185, s. 72, (Kreditforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 92/49, EF-Tidende 1992 L 228, s. 1, (3. skadesforsikringsdirektiv), Rådets direktiv 92/96, EF-Tidende 1992 L 360, s. 1, (3. livsforsikringsdirektiv) og Rådets direktiv 98/78, EF-Tidende 1998 L 330, s. 1 (Forsikringsgruppedirektiv).

○ mellem-
rum for
stort.

- 1) For forsikringsklasse I (bortset fra de i klassen indeholdte komplementære forsikringer) samt for forsikringsklasse II: 4 % af livsforsikringshensættelserne for egen regning, dog mindst 3,4 % af livsforsikringshensættelserne uden fradrag for genforsikring.
 - 2) For forsikringsklasse I (bortset fra de i klassen indeholdte komplementære forsikringer og bortset fra ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst 5 år) samt for forsikringsklasse II: 3 ‰ af risikosummen for egen regning, dog mindst 1,5 ‰ af risikosummen uden fradrag for genforsikring.
 - 3) For ophørende dødsfaldsforsikringer med en løbetid på højst 3 år, herunder gruppelevsforsikringer: 1 ‰ af risikosummen for egen regning, dog mindst 0,5 ‰ af risikosummen uden fradrag for genforsikring.
 - 4) For ophørende dødsfaldsforsikring med en løbetid på over 3 år, men højst 5 år: 1,5 ‰ af risikosummen for egen regning, dog mindst 0,75 ‰ af risikosummen uden fradrag for genforsikring.
 - 5) For de i forsikringsklasse I indeholdte komplementære forsikringer: Det beløb, der fremkommer som 1. resultat under anvendelse af § 9.
 - 6) For de i forsikringsklasse III indeholdte forsikringer, for hvilke selskabet har påtaget sig en investeringsrisiko: 4 % af livsforsikringshensættelserne for egen regning, dog mindst 3,4 % af livsforsikringshensættelserne uden fradrag for genforsikring.
 - 7) For de i forsikringsklasse III indeholdte forsikringer, for hvilke selskabet ikke har påtaget sig en investeringsrisiko, og for hvilke det beløb, der skal dække de i forsikringsaftalen fastsatte driftsomkostninger, fastsættes for en periode på over 5 år: 1 % af livsforsikringshensættelserne for egen regning, dog mindst 0,85 % af livsforsikringshensættelserne uden fradrag for genforsikring.
 - 8) For forsikringsklasse III: 3 ‰ af risikosummen for egen regning, dog mindst 1,5 ‰ af risikosummen uden fradrag for genforsikring.
 - 9) For forsikringsklasse IV: 4 % af livsforsikringshensættelserne for egen regning, dog mindst 3,4 % af livsforsikringshensættelserne uden fradrag for genforsikring.
 - 10) For forsikringsklasse V: 1 % af tontinens formue.
 - 11) For forsikringsklasse VI: 4 % af livsforsikringshensættelserne for egen regning, dog mindst 3,4 % af livsforsikringshensættelserne uden fradrag for genforsikring.
Stk. 2. Livsforsikringshensættelser uden fradrag for genforsikring, jf. stk. 1, nr. 1, 6, 7, 9 og 11, beregnes som summen af den retrospektive hensættelse for hver forsikring, idet selskabets forpligtelser og præmier opgøres uden fradrag for afgivelse i genforsikring. Livsforsikringshensættelserne for egen regning, jf. stk. 1, nr. 1, 6, 7, 9 og 11, beregnes tilsvarende, idet der ses bort fra de forsikringsydelser og præmier, som selskabet har afgivet i genforsikring.
Stk. 3. Risikosummen uden fradrag for genforsikring, jf. stk. 1, nr. 2, 3, 4 og 8, beregnes for hver enkelt forsikret som forskellen mellem på den ene side det beløb, der forfalder, hvis den forsikrede dør, samt kapitalværdien opgjort på det for selskabet gældende tekniske grundlag af de ydelser, der forfalder efter forsikredes død og på den anden side livsforsikringshensættelserne uden fradrag for genforsikring for den pågældende forsikrede. Risikosummen for egen regning, jf. stk. 1, nr. 2, 3, 4 og 8, beregnes tilsvarende, idet der ses bort fra de forsikringsydelser og præmier, som selskabet har afgivet i genforsikring. Ved opgørelsen af selskabets samlede risikosum tages i begge tilfælde kun hensyn til de forsikrede, for hvilke risikosummen er positiv.
- § 8. Et forsikringsselskabs solvensmargen for den del af virksomheden, der er skadesforsikringsvirksomhed, udgør det højeste af følgende beløb:
- 1) 1. resultat, jf. § 9 og
 - 2) 2. resultat, jf. § 10.
- § 9. 1. resultat beregnes på grundlag af de i det seneste regnskabsår forfaldne bruttopræmier for direkte og indirekte forsikringer, eksklusive afgifter til offentlige myndigheder opkrævet af forsikringsselskabet sammen med præmierne. 1. resultat udgør 18 % af dette præmiebeløb op til 10.000.000 euro og 16 % af præmiebeløb derudover.
- Stk. 2.* Når forsikringsselskabet har genforsikret, fremkommer 1. resultat ved multiplikation af det efter stk. 1 fremkomne beløb med den brøk, der bestemmes af forholdet mellem forsikringsselskabets erstatninger for egen regning og bruttoerstatningerne i det seneste regnskabsår. Denne brøk må dog ikke være mindre end 1/2.

§ 10. 2. resultat beregnes på grundlag af det årlige gennemsnit af bruttoerstatningsudgifterne i de seneste 3 regnskabsår. 2. resultat udgør 26 % af dette gennemsnit for beløb op til 7.000.000 euro og 23 % af beløb derudover.

Stk. 2. Har forsikringsselskabet overtaget en forsikringsbestand, medregnes erstatningsudgifterne i 3 årsperioden for denne bestand ved beregningen af 2. resultat.

Stk. 3. Dækker forsikringsselskabet hovedsageligt kredit-, storm-, hagl- eller frostrisici, foretages beregningen af 2. resultat efter stk. 1 på grundlag af det årlige gennemsnit af bruttoerstatningsudgifterne i de seneste 7 år i stedet for 3 år.

Stk. 4. Dækker forsikringsselskabet risici omfattende af forsikringsklasse 18, anvendes omkostningerne ved ydet assistance analogt med erstatningsudgifterne ved beregningen af 2. resultat.

Stk. 5. Når forsikringsselskabet har genforsikret, fremkommer 2. resultat ved multiplikation af det efter stk. 1 fremkomne beløb med den brøk, der bestemmes af forholdet mellem forsikringsselskabets erstatninger for egen regning og bruttoerstatningerne i det seneste regnskabsår. Denne brøk må dog ikke være mindre end 1/2.

§ 11. Uanset §§ 6-10 udgør solvensmargenen mindst det største af de mindstebeløb i stk. 2 og 3, der vedrører de forsikringsklasser, som forsikringsselskabet har koncession til.

Stk. 2. For forsikringsselskaber, som driver livsforsikringsvirksomhed (forsikringsklasse I-VI) udgør mindstebeløbet 800.000 euro for aktieselskaber og 600.000 euro for gensidige selskaber og tværgående pensionskasser.

Stk. 3. For forsikringsselskaber, som driver skadesforsikringsvirksomhed udgør mindstebeløbet:

- 1) For forsikringsklasserne 14 og 15:
1.400.000 euro for aktieselskaber og 1.050.000 euro for gensidige selskaber.
- 2) For forsikringsklasserne 10, 11, 12 og 13:
400.000 euro for aktieselskaber og 300.000 euro for gensidige selskaber.
- 3) For forsikringsklasserne 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 16 og 18:
300.000 euro for aktieselskaber og 225.000 euro for gensidige selskaber og tværgående pensionskasser.
- 4) For forsikringsklasserne 9 og 17:
200.000 euro for aktieselskaber og 150.000 euro for gensidige selskaber.

Kapitel 3

Basiskapitalen

§ 12. Et forsikringsselskabs basiskapital opgøres med udgangspunkt i selskabets egenkapital opgjort efter samme principper, som finder anvendelse i selskabets årsregnskab. Basiskapitalen fremkommer ved regulering af egenkapitalen med de fradrag, der er anført i stk. 2 og de tillæg, der er anført i stk. 3 og 7.

Stk. 2. Følgende fradrages ved opgørelse af basiskapitalen:

- 1) Værdien af alle immaterielle aktiver, herunder goodwill og aktiverede omkostninger til indretning af lejede lokaler.
- 2) Værdien af egne aktier, herunder aktier, der besiddes af dattervirksomheder.
- 3) Værdien af skatteaktiver, jf. dog stk. 3, nr. 6.
- 4) Et beløb svarende til den andel af et datterforsikringsselskabs eller en associeret forsikringsvirksomheds solvensmargen, som svarer til den ejede andel af datterselskabets eller den associerede forsikringsvirksomheds selskabskapital. Har datterforsikringsselskabet eller den associerede forsikringsvirksomhed hjemsted i udlandet anvendes ved beregningen den solvensmargen, der fremkommer efter hjemlandets regler, dog som minimum den solvensmargen, der fremkommer ved anvendelse af denne bekendtgørelses regler på den pågældende virksomhed.
- 5) For andre datterselskaber eller andre associerede virksomheder underlagt Finanstilsynets tilsyn, jf. § 6a, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed: Et beløb svarende til den andel af det for det pågældende selskab gældende solvenskrav, som svarer til den ejede andel af selskabets selskabskapital.
- 6) For direkte og indirekte ejede aktiver, der repræsenterer en risiko på en enkelt virksomhed eller en gruppe af virksomheder, der udgør en samlet risiko: Det beløb, hvormed de pågældende aktivers regnskabsmæssige værdi overstiger en vægtet sum af selskabets solvensmargen, dets datterforsikringsselskabers solvensmargen og solvenskravet i andre datterselskaber underlagt Finanstilsynets tilsyn. Fradraget skal dog ikke foretages for investeringer i datterselskaber samt for aktiver, der omfattes af § 128, stk. 1, nr. 1-8, i

lov om forsikringsvirksomhed. Den vægtede sum beregnes således:

- a) Hvis forsikringsselskabet driver direkte livsforsikringsvirksomhed vægtes med 75 %; andre forsikringsselskaber vægtes med 100 %.
 - b) Datterselskaber, der driver direkte livsforsikringsvirksomhed vægtes med 75 % af ejerandelen; andre datterselskaber vægtes med ejerandelen.
- 7) Den numeriske værdi af et negativt forskelsbeløb opgjort efter stk. 3, nr. 7.

Stk. 3. Følgende kan tillægges ved opgørelse af basiskapitalen:

- 1) Efterstillede kapitalindskud (ansvarlig lånekapital) med de i stk. 4 og stk. 5 fastsatte begrænsninger, der opfylder de betingelser, der er anført i § 13, stk. 1.
- 2) Særlige bonushensættelser i livsforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 15, stk. 1 og 2 (type A).
- 3) Særlige bonushensættelser i livsforsikringsselskaber, der opfylder betingelserne i § 15, stk. 1 og 3 (type B).
- 4) Medlemskonti i gensidige selskaber og tværgående pensionskasser, der opfylder de betingelser, der er anført i § 14.
- 5) Tillæg for mulig tillægspræmie i gensidige skadesforsikringsselskaber efter reglerne i § 73, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed.
- 6) Værdien af skatteaktiver, som den vil være i en administrationssituation, jf. kapitel 15 i lov om forsikringsvirksomhed.
- 7) Forskellen mellem

- a) et beløb svarende til den andel af et datterforsikringsselskabs eller en associeret forsikringsvirksomheds basiskapital, som svarer til den ejede andel af selskabskapitalen og
- b) den værdi, den pågældende ejerandel indgår med i balancen med tillæg af værdien af efterstillede kapitalindskud, herunder efterstillede kapitalindskud fra andre koncernvirksomheder, til datterforsikringsselskabet eller den associerede forsikringsvirksomhed, når efterstillede kapitalindskud medregnes i datterforsikringsselskabets eller den associerede forsikringsvirksomheds basiskapital efter nr. 1.

Hvis det pågældende datterforsikringsselskab eller den pågældende associerede forsikringsselskab selv besidder datterforsikringsselskaber eller associerede forsikringsselskaber, opgøres ba-

siskapitalen i litra a før fradrag for disse selskabers solvensmargen, når selskabernes solvensmargen allerede er fradraget efter stk. 2, nr. 4.

Stk. 4. Tillægget efter stk. 3, nr. 1 og 2, kan tilsammen højst udgøre et beløb, der svarer til 50 % af det mindste beløb af basiskapitalen og solvensmargenen. Efterstillede kapitalindskud med fast løbetid kan ikke medregnes med mere end 25 % af det mindste beløb af basiskapitalen og solvensmargenen.

Stk. 5. Det beløb, hvormed efterstillede kapitalindskud med fast løbetid kan medregnes i basiskapitalen, indskrænkes årligt med 25 % af det oprindelige indskud de sidste 3 år inden den aftalte forfaldsdato.

Stk. 6. Tillægget efter stk. 3 nr. 7, må for hvert enkelt datterforsikringsselskab eller hver associeret forsikringsvirksomhed højest svare til det beløb, der for det pågældende datterselskab eller den pågældende associerede virksomhed er fradraget i henhold til stk. 2, nr. 4. Er forskellen opgjort efter stk. 3, nr. 7, negativ, finder stk. 2, nr. 7 anvendelse.

Stk. 7. Finanstilsynet kan efter ansøgning tillade, at et livsforsikringsselskab eller en tværgående pensionskasse i sin basiskapital medregner et beløb for afholdte erhvervsomkostninger. Summen af dette beløb og det fradrag i livsforsikringshensættelserne for afholdte erhvervsomkostninger, der foretages i overensstemmelse med reglerne i bekendtgørelse om livsforsikringsselskabers og pensionskassers årsregnskaber, må ikke overstige 5 % af kapitalværdien af de præmier, som forsikringstagerne skal betale i fremtiden, og bruttoforøgelsen af summen må ikke overstige de i årets løb afholdte erhvervsomkostninger. Grundlaget for beregning af det beløb, der i medfør af nærværende stykke medregnes til basiskapitalen, skal anmeldes som en del af forsikringsselskabets tekniske grundlag.

Stk. 8. Finanstilsynet kan dispensere fra reglen i stk. 2, nr. 6.

§ 13. Efterstillede kapitalindskud (ansvarlig lånekapital) kan medregnes i basiskapitalen, jf. § 12, stk. 3, nr. 1, når følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Långivers krav mod forsikringsselskabet skal være efterstillet al anden ikke-efterstillet gæld.
- 2) Beløbet skal være indbetalt.
- 3) Tilbagebetaling af efterstillede kapitalind-

Flyttes ud

↖
↙
ciet

skud uden fast løbetid kan ikke ske på långivers initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse.

- 4) Efterstillede kapitalindskud med fast løbetid skal have en oprindelig løbetid på mindst 5 år. Tilbagebetaling før forfaldstid kan ikke ske på långivers initiativ eller uden Finanstilsynets tilladelse.
- 5) Kapitalinskuddet kan kun forfalde til betaling før det aftalte forfaldstidspunkt, såfremt forsikringsselskabet træder i likvidation eller erklæres konkurs.
- 6) Forsikringsselskabet skal have ret til at udskyde betaling af renter, såfremt basiskapitalen ikke overstiger solvensmargenen eller ved rentebetalingen vil blive nedbragt til et beløb, der er lavere end solvensmargenen.
- 7) Ikke-betalte renter, der er udsendt i medfør af nr. 6, forfalder til betaling på det tidligste tidspunkt af følgende:
 - a) Forsikringsselskabet har på ny fornøden basiskapital til at dække solvensmargenen.
 - b) Indtræden af forfaldsdatoen for kapitalinskuddet, såfremt der ved aftalens indgåelse er aftalt fast løbetid.
- 8) Forsikringsselskabets generalforsamling skal have ret til at nedskrive kapitalindskuddet og ikke-betalte renter, såfremt forsikringsselskabets egenkapital er tabt, og aktiekapitalen eller garantikapitalen er nedskrevet til 0. Det er endvidere en betingelse, at forsikringsselskabet efterfølgende enten får tilført ny kapital, således at solvensmargenen er dækket, eller fusioneres med et andet forsikringsselskab. Kapitalinskuddet og ikke-betalte renter kan nedskrives med et beløb, som forud er godkendt af forsikringsselskabets revisorer og Finanstilsynet.
- 9) Ændringer i låneaftalen skal godkendes af Finanstilsynet.

Stk. 2. Tilladelse efter stk. 1, nr. 3 skal søges senest 6 måneder før den foreslåede tilbagebetaling.

Stk. 3. Tilladelse efter stk. 1, nr. 3 og 4 er betinget af, at der ikke er risiko for, at forsikringsselskabets basiskapital falder til under det efter denne bekendtgørelse tilladte. Ansøgningen skal vedlægges en opgørelse af solvensmargenen samt basiskapitalens størrelse før og efter tilbagebetalingen.

§ 14. Medlemskonti i gensidige selskaber og

tværgående pensionskasser kan medregnes i basiskapitalen, jf. § 12, stk. 3, nr. 4, når følgende er gældende i henhold til selskabets vedtægter:

- 1) I tilfælde af forsikringsselskabets likvidation eller konkurs må beløbene ikke kunne tilbagebetales, før hele selskabets øvrige gæld er afviklet.
- 2) I andre tilfælde må beløbene kun kunne tilbagebetales, hvis basiskapitalen ikke derved nedbringes til et beløb, der er lavere end solvensmargenen.
- 3) Tilbagebetaling, der forårsages af andet end medlemsophør, må kun kunne foretages, når Finanstilsynet senest en måned forud er underrettet herom. Tilbagebetalingen kan forbydes af Finanstilsynet.
- 4) Ændring af vedtægternes bestemmelser om medlemskonti skal godkendes af Finanstilsynet.

§ 15. Særlige bonushensættelser er en del af de forsikringsmæssige hensættelser, hvorom det gælder:

- 1) de er for alle eller en del af selskabets forsikringer opbygget af midler fra forsikringernes andel af det realiserede resultat, jf. kontributionsbekendtgørelsen,
- 2) de er knyttet til forsikringerne individuelt eller kollektivt på en måde, så den enkelte forsikrings andel med tilhørende afkast, jf. stk. 2 og 3, til enhver tid kan beregnes,
- 3) de indgår ikke beløbsmæssigt som en del af bestanden af forsikringsaftaler ved beregning af den andel af det realiserede resultat, som skal tilføres bestanden af forsikringsaftaler i henhold til kontributionsbekendtgørelsen og
- 4) overførsel til de enkelte forsikringer af den til forsikringen knyttede andel skal senest foretages samtidig med udbetaling af ydelser under forsikringen.

Stk. 2. Særlige bonushensættelser, der kan medregnes i basiskapitalen efter § 12, stk. 3, nr. 2 (type A),

- 1) tildeles løbende en forrentning på basis af en rentesats, der af selskabet er fastsat med henblik på, at forrentningen skal svare til, hvad efterstillede kapitalindskud indskudt i selskabet, jf. § 13, ville kunne opnå på markedsmæssige vilkår og
- 2) kan anvendes til at dække alle selskabets tab og ethvert ikke-efterstillet krav mod selskabet, når egenkapitalen er tabt.

O
Mellemløb
for stort

Stk. 3. Særlige bonushensættelser, der kan medregnes i basiskapitalen efter § 12, stk. 3, nr. 3 (type B), tildeles løbende samme forholdsmæssige afkast, som det afkast egenkapitalen får før skat, hvadenten dette afkast er negativt eller positivt.

Kapitel 4 Driftsplaner

§ 16. Til brug for Finanstilsynets vurdering af om forsikringsselskabets basiskapital er tilstrækkelig, skal et forsikringsselskabs ansøgning om koncession til forsikringsvirksomhed være ledsaget af en driftsplan for den virksomhed, som selskabet agter at drive. Driftsplanen skal omfatte selskabets 3 første regnskabsår. Aflægges det første regnskab efter en periode på mindre end et år, skal driftsplanen omfatte denne periode og de 3 efterfølgende regnskabsår.

Stk. 2. Driftsplanen skal omfatte følgende:

- 1) En åbningsbalance, som denne efter afholdelse af stiftelsesomkostninger forventes at blive.
- 2) De forventede regnskabsmæssige resultater i form af resultatopgørelser og balancer for de regnskabsår, driftsplanen omfatter.
- 3) En opstilling over de omkostninger, som skønnes at måtte afholdes til opbygning af forsikringsselskabets administration i løbet af den periode, driftsplanen omfatter.
- 4) For forsikringsselskaber, som driver livsforsikringsvirksomhed, angivelse af det tekniske grundlag m.v., som driftsplanen baseres på.
- 5) Redegørelse for grundprincipperne for genforsikring.
- 6) Oplysning om arten af de risici, som forsikringsselskabet har til hensigt at dække.
- 7) For forsikringsselskaber, som driver skadesforsikringsvirksomhed en redegørelse for baggrunden for selskabets forventninger til erstatningsudgifternes størrelse i forhold til præmieindtægterne.
- 8) Redegørelse for forsikringsselskabets investeringspolitik.
- 9) Beregning af forventet solvensmargen og basiskapital efter udløbet af hvert af de regnskabsår, driftsplanen omfatter.
- 10) Oplysning om det udstyr, som forsikringsselskabet råder over til brug for virksomhed omfattet af forsikringsklasse 18.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i øvrigt kræve de op-

lysninger, der skønnes nødvendige til bedømmelse af, om resultaterne i driftsplanen må anses for sandsynlige.

§ 17. Finder Finanstilsynet ikke, at det ved de indsendte oplysninger, jf. § 16, er sandsynliggjort, at forsikringsselskabet i den af driftsplanen omfattede periode og ved dennes udløb vil være i besiddelse af den nødvendige basiskapital, udstedes koncession ikke.

§ 18. Efter koncessionens udstedelse skal forsikringsselskabet indsende kvartalsregnskaber til Finanstilsynet i en form, der gør det umiddelbart muligt at sammenholde selskabets faktiske resultater med de forventede resultater, der er indeholdt i driftsplanen.

Stk. 2. Sker der en forringelse af forsikringsselskabets økonomiske stilling i forhold til driftsplanen, kan tilsynet træffe bestemmelse om en revision af planen eller en udarbejdelse af en ny driftsplan for de følgende 3 regnskabsår.

§ 19. Bestemmelserne i §§ 16-18 finder tilsvarende anvendelse, når et forsikringsselskab ansøger om udvidelse af en gældende koncession, i det omfang selskabets forhold sammenholdt med den ønskede koncessionsudvidelse efter Finanstilsynets skøn gør det nødvendigt.

Kapitel 5

Straffebestemmelser og ikrafttræden

§ 20. Forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af §§ 5-16 og §§ 18-19 straffes med bøde.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

§ 21. Bekendtgørelsen træder i kraft den 31. december 2002.

Stk. 2. § 12, stk. 7, finder ikke anvendelse for de livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, der har taget de i Finanstilsynets bekendtgørelse af 13. december 2001 om livsforsikringsselskaber og tværgående pensionskassers årsregnskaber fastsatte regler om opgørelse og opdeling af de forsikringsmæssige hensættelser i anvendelse.

~~*Stk. 3.* Følgende bekendtgørelser ophæves:~~

1) Bekendtgørelse nr. 893 af 25. september 2000 om kapitalgrundlag for forsikringsselskaber, ophæves.

2) Bekendtgørelse nr. 926 af 27. oktober 2001

~~om ændring af bekendtgørelse om kapitalgrundlag for forsikringselskaber og~~
~~3) bekendtgørelse nr. 1077 af 17. december 2001 om ændring af bekendtgørelse om kapitalgrundlag for forsikringselskaber.~~

§ 22. Bekendtgørelsen gælder ikke for Grønland.

Finanstilsynet
H. W. N.
HENRIK BJERRE-NIELSEN

12/12-2002

/ Susan Würtz Kirkebæk

Susan W. Kirkebæk